

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 127/07-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. júla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť C. M., K., ktorou namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní sp. zn. 18 C 691/2002, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť C. M. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. júna 2007 doručená sťažnosť C. M. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní sp. zn. 18 C 691/2002.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností vyplynulo, že sťažovateľka podala návrh na začatie konania 2. augusta 2002. Konanie je vedené pod sp. zn. 18 C 691/2002 okresným súdom. Predmetné konanie nie je dosiaľ právoplatne skončené.

Sťažovateľka na prieťahy v konaní okresného súdu upozorňovala, a to naposledy písomne 12. februára 2007 a 26. marca 2007.

„V predmetnej veci okresný súd od pojednávania dňa 16. 12. 2005 nevykonal v priebehu konania žiadny efektívny úkon smerujúci k rozhodnutiu vo veci samej. Opakované ustanovenie znalca v neprímerane dlhých časových intervaloch, naviac, ak tento nebol ustanovený na zodpovedanie odborných otázok, ale na zistenie skutkového stavu vo veci, za efektívne úkony považovať nemožno. Okresný súd vo veci nekonal riadne a rýchlo, ale pomaly a zdĺhavo so zbytočnými prieťahmi.“

Na základe uvedeného je sťažovateľka toho názoru, že bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a rovnako jej základné právo na spravodlivé súdne konanie.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie označených práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 691/2002, prikázal, aby okresný súd bezodkladne konal a priznal jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 30 000 Sk a náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom

do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť (príčinná súvislosť) medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (mutatis mutandis I. ÚS 12/01, I. ÚS 124/03).

Zo sťažnosti a z predloženého spisu ústavný súd dospel k záveru, že nečinnosť okresného súdu v konaní sp. zn. 18 C 691/2002 bola len v období medzi 25. májom 2006 a 19. februárom 2007 z dôvodov zmien v rozvrhu práce na tomto súde. Ústavný súd v zmysle svojej konštantnej judikatúry považuje tento postup súdu za priet'ah v konaní, ktorým ale nie je porušené právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (II. ÚS 32/97, I. ÚS 120/07).

V prípade sťažnosti C. M. súd zistil, že takáto príčinná súvislosť neexistuje, to znamená, že namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo dôjsť k porušeniu práv označených navrhovateľom a teda doterajšia dĺžka konania, s prihliadnutím na charakter súdneho sporu, nepredstavovala takú intenzitu, ktorá by mohla zasiahnuť do základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa článku 48 ods. 2 ústavy.

Z uvedených dôvodov ústavný súd podnet navrhovateľa podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnený.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. júla 2007